

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17009/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Влајковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Предраг Станковић, адвокат из ..., ради утврђења повреде нужног дела, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1987/22 од 30.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1987/22 од 30.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 135/18 од 12.04.2021. године у ставу првом изреке није дозвољено објективно преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 26.03.2015. године и од 23.02.2018. године; ставом другим изреке утврђено је да је уговором о поклону Ов. бр. 2001/2002 од 18.10.2002. године, закљученим између сада покојног ГГ, као поклонодавца и тужене ВВ, као поклонопримца повређено право на нужни део тужиоца ДД, што је тужена ВВ дужна да призна и трпи; ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев да се утврди да је уговором о поклону Ов. 2001/2002 од 18.10.2002. године, закљученим између сада покојног ГГ, као поклонодавца и тужене ВВ, као поклонопримца, повређено право на нужни део тужиле ББ и да се обавезе тужена да призна и трпи, као неоснован; ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу ДД због повреде нужног наследног дела исплати износ од 4.301.262,48 динара са законском затезном каматом од 18.08.2020. године до исплате; ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиле ББ из ... због повреде нужног наследног дела исплати износ од 4.494.812,48 динара и тужиоцу ДД из ... износ од 193.550,00 динара, са законском затезном каматом почев од 18.08.2020. године, као неоснован. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1987/22 од 30.06.2022. године, ставом првим изреке одбачена је као недозвољена жалба тужила изјављена против става четвртог изреке пресуда Вишег суда у Београду П 135/18 од 12.04.2021. године; ставом другим изреке потврђена је пресуда Вишег суда у Београду П 135/18 од

12.04.2021. године у ставовима првом, другом, трећем и у делу става четвртог изреке за износ од 3.500.370,33 динара на име главног дуга са каматом и у ставу петом изреке; ставом трећим изреке усвојена је жалба тужене ВВ и преиначена пресуда Вишег суда у Београду П 135/18 од 12.04.2021. године у преосталом делу става четвртог изреке и одбијен је као неоснован тужбени захтев ДД којим је тражио да се обавезе тужена ВВ да му због повреде нужног наследног дела исплати још 800.892,15 динара са законском затезном каматом од 18.08.2020. године до исплате; ставом четвртим изреке преиначена је одлука о трошковима парничног поступка, тако што је обавезана тужиља ББ да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 22.500,00 динара, а тужена да тужиљама АА и ББ, као правним следбеницима покојног тужиоца ДД на име трошкова парничног поступка исплати 1.203.850,54 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а захтев тужиље ББ за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен. Ставом петим изреке бавезане су тужиље АА и ББ, као правни следбеници покојног ДД да туженој накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 99.300,27 динара. Ставом шестим изреке одбијен је као неоснован захтев тужилаца ББ и правних следбеника покојног ДД за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију преко пуномоћника Предрага Станковића.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Дана 16.11.2022. године у Врховни касациони суд примљен је поднесак којим тужена ВВ отказује пуномоћ адвокату Предрагу Станковићу и изјављује да повлачи ревизију у предмету П 135/18, а која је ревизија заведена под бројем 17009/22.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20, у даљем тексту ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. Закона парничном поступку прописано је да неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће решењем првостепени суд без одржавања рочишта. Ревизија је недозвољена, ако је: ревизију изјавило лице које није овлашћено за подношење ревизије, ревизија изјављена преко пуномоћника адвоката изузев ако је странка адвокат, ревизију изјавило лице које је повукло ревизију, лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије, и ако је ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог Закона.

Како је у конкретном случају ревизију поднела тужена, а потом ревизију повукла поднеском од 16.11.2022. године то ревизија није дозвољена, па су испуњени услови за одбачај ревизије из члана 410. став 2. тачка 3. Закона парничном поступку.

Из свега изнетог одлучено је као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**